

[Pürschel.]

20 Mill. Kr. af Aktiekapitalen udbydes, vil Ministeren have at forhandle med Rigsdagens Finansudvalg om Vilkaarene for Afhændelsen af disse Aktier“.

Det staar altsaa i Loven, at de skal afhændes. Det er Ministerens Pligt efter Loven at handle for at afhænde dem, og det er udtrykkelig sagt i Betænkningen, der er underskrevet af adskillige af de nuværende Ministre — jeg nævner Navnene: H. P. Hansen, Stauning, Zahle:

„Det er, som det fremgaar af Bestemmelsen om, at Aktierne vil være at afhænde, Ordningens Formaal, at Banken skal overgaa til at være en privat Bank med en af Statsmagten uafhængig Ledelse.“

Det er det, som er Rettesnoren for Regeringens Handlinger, indtil Regeringen har faaet denne Lov ændret. Naar Ministeren taler om, at det er uklart, hvorledes det skal være i Fremtiden, maa det derfor være, fordi Ministeren ikke erindrer, hvorledes Loven er.

Oluf Pedersen: Nu da man staar overfor Vedtagelsen af et stort Statslaan under Ledelse af den nuværende Regering, synes jeg, der kunde være Grund til at holde sig klart, at i sin Tid gik Socialdemokratiet ind for, at nu skulde Statens Gæld afbetales med et Slag. Derefter kom man jo ind paa, at nu skulde man tage det lidt efter lidt, man skulde stadig nedbringe Statsgælden. Nu er man naaet over til, at nu skal man øge Statsgælden, og saa staar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet op og siger, at det er Arbejderklassens Interesser, der gør, at man skal laane hos Storkapitalen i Stedet for at tage Skatterne!

Finansministeren (Bramsøes): Saa vidt jeg erindrer, var det i 1928, at Ordningen af Landmandsbanken blev vedtaget, saa den Betænkning, det ærede Medlem Hr. Pürschel læste op, har altsaa ligget i Rigsdagens Arkiv siden den Tid. Hvis der er et Paabud i den med Hensyn til noget, der skulde opfyldes af en eller anden Finansminister, er der naturligvis begaaet en Fejl i alle de Dage, der er gaaet siden den Tid, af de forskellige Finansministre, der har siddet; men hvorfor det skulde være nødvendigt, at dette Paabud skulde opfyldes netop den 9. Maj 1933, kan jeg ikke begribe. Jeg har ogsaa gaaet ud fra, at der har været en vis Mening i det, der stod i den Betænkning, og det var formentlig den, at naar Tidspunktet mentes at være

af en saadan Art, at det vilde være heldigt og nyttigt at foretage denne Afhændelse, saa skulde den foretages, men det maa jo undersøges. Det maa formentlig ogsaa andre Mennesker end det ærede Medlem Hr. Pürschel kunne have en Mening om.

Pürschel: Det er en ganske selvfølgelig Ting, at der ikke kunde være Tale om at afhænde disse Aktier i den Tid, der fulgte nærmest efter Ordningens Gennemførelse ved Lov. Det er derfor udelukkende i den højtærede Finansministers Tid, at dette Paabud har haft aktuel Interesse. Naar den højtærede Minister her alene taler om Betænkningen, saa er dette urigtigt, thi det staar i Loven, og derfor er det Ministerens Pligt og har været hans Pligt gennem hele den Tid, han har siddet som Finansminister, at overveje, om Forholdene var egnede, og det maa de siges. (Uro). Ja, jeg forstaar godt, at de Herrer bliver nervøse, men de skulde søge at bekæmpe det. Det maa være Ministerens Pligt at rette sig efter Loven eller give Grunde for, at han ikke gør det, og det har han ikke gjort.

Finansministeren (Bramsøes): Jeg har overvejet dette Spørgsmaal hver eneste Dag, siden jeg sidst blev Minister, og jeg har gjort det grundigt; men jeg er ikke kommet til det Resultat, at det netop skulde være nødvendigt at sælge den 9. Maj 1933.

Pürschel: Den Paastand, den højtærede Minister nu fremsætter: at han har overvejet Spørgsmaalet hver Dag, er vist saa gennemskuelig, at jeg ikke behøver at tage den op til nærmere Behandling. Jeg kan nøjes med at henvise til Ministerens indledende Ord fra denne Talerstol; thi de viser klart, at den aldeles ikke er rigtig. Dertil kommer, at ethvert Menneske ved, at det er de sidste Regnskaber, der har gjort dette Spørgsmaal aktuelt, og ethvert Menneske her i Salen ved, at ingen har bedt den højtærede Finansminister om at sælge Landmandsbankaktierne den 9. Maj 1933, men man har bedt ham om at sælge dem, inden han benytter den Bemyndigelse, han i Dag søger til at optage et Statslaan paa 85 Mill. Kr. Naar en Mand er saaledes stillet, at han trænger til Penge, er det naturligt, at han sælger, hvad han har af let afhændelige Aktiver, inden han laaner.

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Jeg vil meget gerne have mig frabedt at faa doceret en Lære af den Art, som det ærede Med-